

gennem et Vaskehus“. Det er Sindssyge-hospitalet i Klaksvig. „At anvende“, skriver Kommissionen videre, „dette efter færøske Forhold gamle og forfaldne Sygehus længere maa anses for ganske uforsvarligt. Som kommunal Institution maa Sygehuset siges at være under Lavmaalet for det anstændige. At reparere det vil neppe kunne medføre nogen væsentlig Forbedring, det vil aldrig kunne blive godt“. Der maa altsaa opføres et nyt mindre Sygehus med Epidemihus. Et saadant Foretagende vil ganske sikkert overstige Klaksvigs Kommunes Evner; jeg maa derfor mene, at den danske Stat bør vise dette Forhold aktiv Interesse og ikke se saa nøje paa, hvad der skal bevilges til et saadant Sygehus. Det er jo ogsaa en Udgift, som er til at overkomme.

Færøernes tredje Sygehus ligger i Transisvaag paa Suderø. Om dette skriver Kommissionen: „Transisvaag Sygehus minder i sit Anlæg ganske om det i Klaksvig“. Mere behøver jeg vist ikke at sige om det. Saaledes er Sygehusforholdene altsaa deroppe.

Hvad Lægeforholdene angaar, har det paa Grund af lave Lønninger været meget vanskeligt at skaffe Læger op til Færøerne. Det er dog ved at yde Tilskud lykkedes at skaffe Læger til forskellige Steder deroppe; men der er endnu enkelte Steder, hvor det ikke har været muligt. Paa Ejde har det saaledes hidtil ikke været muligt. Paa Sandø er det derimod lykkedes der- ved, at Stat og Kommune har hjulpet hinanden med at yde de fornødne Ofre. Til det ærede Medlem maa jeg for at besvare, hvad han har fremført, yderligere sige, at der er ikke til Justitsministeriet kommet Andragende om Statstilskud til en Læge i Vaag paa Suderø. Om et Statstilskud til Kommunelæge i Midvaag kom der Indstilling med den sidste Post, og Justitsministeriet har Sagen til Overvejelse. Om Tilskud til Kommunelægestillingen i Fuglefjord er der, som det ogsaa fremgaar af Folketingsmandens egne Udtalelser, ingen Indstilling kommet til Justitsministeriet. Sundhedsstyrelsens Indstilling om Sygehusene er for Tiden til Erklæring hos Amtmanden paa Færøerne. Fra min Side skal der blive gjort alt, hvad der staar i min Magt, for at komme Færingerne til Hjælp ved Statsydelse til Læger og Sygehuse saavel som til Jordemodervæsenet, der ogsaa trænger til Forbedring.

Det ærede Medlem har dernæst spurgt mig, om man kunde vente et af samtlige Lagtingsmedlemmer ønsket Tilskud som

Bidrag til, hvad det har kostet at undersøge Vandkraften i Elvene paa Færøerne med det Formaal for Øje at gøre denne Vandkraft anvendelig gennem elektriske Anlæg. Jeg tror, at Anlæg af et stort elektrisk Anlæg paa Færøerne, som drevs ved Hjælp af den Vandkraft, der er i Elvene, vilde kunne være til allerstørste Nytte for Færingerne ikke alene med Hensyn til Belysning, men ogsaa med Hensyn til at skaffe Varme og Drivkraft for forskellige Haandværkere og andre. Jeg er derfor villig til at søge det Tilskud, som maatte være rimeligt og passende, for at Staten kan yde sin Part af, hvad det har kostet at faa disse Undersøgelser anstillet.

Det ærede Medlem ankede over, at der endnu ikke var udbetalt Tilskud til arbejdsløse Fiskere paa Færøerne, saaledes som det var sket hernede. Jeg maa i den Anledning oplyse, at der af Justitsministeriet den 28. Februar i Aar blev skrevet til Amtmanden om at gennemgaa de enkelte Andragender og derefter gøre Indstilling til Ministeriet. Det foreligger nu oplyst for mig, at de fleste af disse talrige Andragender — der er over 3 000 — er meget mangelfuldt affattede, og da Arbejdet maatte stilles i Bero under Lagtingsamlingen, i hvilken Tid der ikke levedes Amtmanden Tid til mere end det allernødvendigste Kontorarbejde, er hans Indstilling først modtaget her i Ministeriet den 8. i denne Maaned. Amtets Indstilling gaar ud paa, at alle Ansøgninger med de af Amtet om hver enkelt givne Oplysninger forelægges det Udvalg, som Landbrugsministeriet har nedsat til Afgørelse af saadanne Andragender fra den øvrige Del af Landet. Man ser, at herefter vil Færingerne blive behandlet akkurat paa samme Maade og efter de samme Principper, som har været raadende overfor Landets øvrige Fiskerbefolkning, og der vil altsaa ikke kunne være nogen Frygt for, at Færingerne skulde blive behandlet som andenklassede Borgere eller som ringere stillede Borgere end andre Borgere i den danske Stat. Det kan det ærede Medlem godt hilse og sige, naar han kommer hjem til Færøerne, at vi ikke tænker paa hernede. Tværtimod, vi vil behandle alle Færinger med Agtelse og Respekt og behandle alle Færinger som gode danske Medborgere uden Hensyn til, hvilket Parti de tilhører. Ud fra det Synspunkt vil vi optræde overfor dem alle sammen.

Det ærede Medlem omtalte et Lovforslag om Hvalfangst ved Færøerne, som ikke er blevet fremmet. Dette Forslag gik